

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloquentiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

VII. Quod sacra Deo offerentibus partem Reip. possidere liceat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39015

in illis fomites affectuum ardeant) ad tam sacrum officium admittendi.

CONFUTATIO, Si quis objiciat, Christus pisces, aliosque artifices homines penitus illiteratos, in hunc ordinem & officium elegit, ergo licitum est, indoctos juvenes Sacerdotes ac ministros constituere. *Respondeo*: Christus Deus & homo egena elementa hujus mundi quidem elegit; sed miraculosè, iisdem diversas linguas, omnemque scientiam ac sapientiam dedit: inspirata, tū sui divinitus scientia, ut miraculis adhuc infans Ecclesia cresceret, at nunc qui se à cœlo in spiritos somniant, quique in vallum suorum phantasmatum impulsæ, vias & media sciendi sperunt, hi inquam, & se & alios plurimum decipiunt. Dixit piscatoribus Christus: *Ego faciam vos pisces hominum*: neque ante acceptionem spiritus S. eos misit ad docendum. Nemo etiam objiciat adolescentiam Timothei: is enim à pueritia didicerat sacras litteras, & ad vini usum incitandus erat. Adhæc eo tempore fuit à Paulo electus, quando messis multa, operarii verò pauci, & tamen perfectissima & singularis in eo virtus mediocritatem supplebat ætatis.

PERORATIO constabit *paranesi* ne adolescentes temerè ad sacros Ordines profiliant, &c.

VII. QVOD SACRA DEO OFFERENTIBUS partem Reip. possidere liceat.

EXORDIUM *ab impietate* eorum, qui hac ætate spoliis Ecclesiæ & sacrilegiis ditari, sacerdotibus victum, Ecclesiæ censum, pauperibus, viduis, & orbatis cibum, ignorantibus veritatis lucem desperantibus salutis anchoram sustulerunt.

PROPOSITIO: Te igitur contra istos sacrilegos, imò Atheos; qui Dei rerum sacrarum curam nul-

nullam gerunt, sacra facientibus, seu Dei ministris partem aliquam Reipub. deberi demonstraturum.

CONFIRMATIONIS I. *Argumentum ab antiqua consuetudine & exemplo majorum*, qui semper sacra facientibus omnia necessaria suppeditarunt, imò certas easdemque non minimas Reip. partes concesserunt. Sic olim Ægyptii, ut Trismegistus; sic Lacedæmonii, ut Diogenes Laertius; sic Romani, ut Titus Livius; sic omnes ac singulæ penè gentes, ut niversi Historici scribunt, fecisse dicuntur.

2. *A proprio & premio virtutis*, quòd maximè studiosis virtutis amplissima bona fortunæ debeantur: at sacra facientes maximè sunt studiosi virtutis, aut saltem esse debent: ergo sacra facientibus amplissima fortunæ bona debentur. *Propositio est Aristotelis I. Eth. Assumptio nota est.* Nam sacerdotes à turba populi idèò selecti & segregati sunt, ut nullo rerum caducarum visco capti, nulla turpitudinis pice conquinati liberius sanctiusque Deo pro se & aliis subservirent.

3. *A minori.* Si milites, artifices, agricolæ, quæ gladio, malleo, ligone suum opus agunt, partem civitatis vendicant, quanto magis Sacerdotes, quæ tantum res sacras tractant, externis rebus ad contemplationis quietem datis circumfluerent:

4. *Ab efficiente:* Quoniam Deus est dator omnium bonorū, quæ homini in utum vitæ conceduntur, esset quidem homo (ut ait Pythagoras) omnium animantium ingratus, si nihil Deo reddere conaretur; at Deus his rebus per suos ministros ad augendam pietatem, ad inopiam sublevandam, aliq; sexcenta bona promovenda utitur. Consentaneum ergo est, ut si Deo grati esse velimus, Dei ministris partem civitatis non negemus.

5. *A Divino testimonio:* Num 35. cap. ubi præcipit ac

Apud Iu-
daeos lege Di-
vina quadā
civitates ac
possiones
destinatae
fuerunt in
perpetuum
usq; Proph.
& Levita-
rum.

præscribit Deus, ut filii Israel Levitis de possessionibus suis multa concederent.

6. *A sine civitatis*, quod verè beata Respubl. esse non possit, si tales in ea viri honorificè non tractentur, qui cives à caducis ad æterna, ab humanis ad divina, abundis lapsuræ voluptatis ad portum sempiternæ salutis pertrahunt.

CONFUTATIO. *Si dicas*, Vera rerum divinarum contemplatio, rerumq; humanarum possessio inter se opponuntur: quia contemplatio perpetuam quietem quærit, at res sollicita est rerum possessio, multumque animum humanum distrahit ac perturbat: Ergo sacerdotes rerum divinarum cõtemplationi astricti, rerum humanarum possessioni mancipari non debent. *Responde*: Possessio, & contemplatio simpliciter non opponuntur, cura tamè possessionis quieti contemplationis opponitur: alio ergo modo Theorici, alio modo Politici possessiones tenent: illi, ne sint supra modum solliciti circa res, quæ mundi sunt, hi verò ut rerum acervis collectis suis posteris benefici & gratiosi fiant: illi, ut sine cura sibi debitis; hi, ut sudore & industria comparatis gaudeant.

EPILOGUS constabit *adhortatione* ut (quoniam Sacerdotes in arce pietatis excubias pro civitate agunt) ipsis partem civitatis, & satis amplas facultates ac beneficia sine ulla lite & molestia liceat possidere, maximè cum quod semel est consecratum Deo, in humanum usum converti non possit.

VII. NULLAM ESSE VERAM REMP.
sine virtute ac vera religione.

Ioan. Lense-
us l. 1. de uni-
ca religione
in Rep. con-
servanda,

EXORDIUM à sententia Aristotelis, qua 3. Polit. Erectè affirmat, Oportere optimam civitatem de virtute maximè esse sollicitam. Sensit enim vir sapiens, nullam pestem esse majorem in civitate quam